תלמוד בבלי · ראשונים · ריי״ף · מפרשים · הגהות חוות יאיר

הגהות חוות יאיר על עבודה זרה

רבי יאיר חיים בכרך [החוות יאיר]

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

הגהות חוות יאיר על עבודה זרה

רבי יאיר חיים בכרך [החוות יאיר]

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/הגהות-חוות-יאיר-על-עבודה-זרה/
הקובץ נוצר ב־21 בנובמבר 2026 מגרסה 202611200317-v39 של הספרייה.

תוכן העניינים

דף א. 4
דף א: 4
דף ב. 4
דף ב: 4
דף ד. 4
דף ו. 4
דף ו: 4
דף ז: 4
דף ח: 5
דף ט. 5
דף ט: 5
דף יג. 5
דף יד: 5
דף טו. 5
דף טז. 5
דף יז: 5
דף יח: 6
דף כ. 6
דף כא. 6
דף כב: 6
דף כג: 6
דף כו: 6
דף כט: 7
דף לא. 7
דף לא: 7
דף לב. 7
דף לב: 7
דף לג. 7
דף לד. 7
דף לד: 8
דף לו: 8
דף לז. 8
דף לז: 8
דף לח. 8
דף לח: 8
דף לט. 8
דף לט: 9

דף א.

נ"ב אע"פ דא"כ ביום אידיהן לישתרי מ"מ גזרו להפרע משום להפרען:
נ"ב צ"ע וי"ל מפני דפשטיה משמע כמה ימים קמ"ל רש"י דע"כ פה נצרך לפרשו גם למחר באם נשא ונתן יום לפני יום איד:

דף א:

נ"ב אפילו דבר שאינו מתקיים:

דף ב.

נ"ב פי' לשאת ולתת עמו:
כל הפושעים אגזלנין ועמי הארץ קאי והס"ד. כצ"ל:

דף ב:

נ"ב כתובות ריש פ"א:
נ"ב צ"ע שגם בעובדי כוכבים היה המנהג הזה:

דף ד.

נ"ב עי' בגמ' דף יג דמקשי אמאי דאמר לעיל איזהו עיקור מנשר פרסותיה:
נמחק תיבת פירושו. ונ"ב שרייתן:

דף ו.

נ"ב גי' הגמרא טהרה מביאה לידי חסידות חסידות מביאה לידי ענוה ענוה מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי קדושה וקדושה לידי רוה"ק. ולפי פי' הירושלמי משמע דגרס טהרה מביאה לידי קדושה וקדושה לידי ענוה וענוה ליראת חטא ויראת חטא לידי רוה"ק ורוה"ק לחסידות:

דף ו:

נ"ב עי' בשבת ס"פ כל כתבי:

דף ז:

נ"ב פירש רש"י אגב דצניע לה לא מרתתא:

נ"ב עיין בגמ' דף כה ע"ב דאע"פ דאשה עם ב' אנשים שרי מ"מ בפרוצין אסור:
נ"ב משא"כ בחנם ליכא איבה דמצי למימר גם מישראל יש לה שכר:

דף ח:

נ"ב צ"ע לכתשדקדק לא דמי עמ"ש בקונטרס כרך א' דף כח ע"ב:
(מכה שני כו' אומד) תא"מ:

דף ט.

נ"ב עיין פסחים ריש פרק ב:

דף ט:

נ"ב צ"ע למה לא נקט גם כן יינומלין:
נ"ב דהכי מפרש רב אשי למתני' חומץ שלנו ביד עובד כוכבים:

דף יג.

נ"ב צ"ע מאד אהיכן קאי ע' ר"נ:
נ"ב בגמ' גרס רבא:

דף יד:

נמחק מלת מיניה ונ"ב בהדיה:
משום תערובת חלב בהמה טמאה כצ"ל:

דף טו.

נ"ב עי' ברי"ף שבת בפ' כלל גדול:

דף טז.

נ"ב בתוס' דאתרי מינא לחוד יהיב סימן:
נ"ב צ"ע דהא בברייתא מפרש בהיפך וכן בפרש"י לעיל:

דף יז:

רגון כצ"ל:

אוב"ן בלע"ז קלרו"א באשכנז כצ"ל:
נ"ב מצאתי בס' מתורגמן שכתב באוצרות תהומות תרגומו מאפותיקי דתהומיא וכו' ובלשון יון דבר שמכניסו לקיום קורין אפותיקי ע"ש:

דף יח:

נ"ב ל"ג פה במרום. רש"י בגמ':

דף כ.

נ"ב צ"ע דר' עקיבא לא תירץ זה ודו"ק:
נ"ב ר"ל שהיה הבית נעבד לפני שזה קנה בית הסמוך לו א"נ אפילו באתה עבודת כוכבים לגבולו מ"מ לחזור ולבנות אסור:

דף כא.

נ"ב צ"ל והבריך שהרי ר"י הקשה על פי' זה אפילו לא הבריך נמי ה"ל זה וזה גורם. ולילישנא קמא דרש"י י"ל דגרס או ור"ל שאם נטע האגוז או הבריך וכו' יחור של ערלה וכל זה לשיטת רש"י ועי' בתוס':

דף כב:

רשום קו על תיבות דסתם יינן ונ"ב ובגמ' גרס דיין נסך עמ"ש לקמן פרק ה' קודם מתני' ד"ה גת של אבן שזפתה:
נ"ב ר"ל כה"ג לעיל בפרק השואל קודם מתני' ד"ה המחליף פרה בחמור וילדה:

דף כג:

נ"ב סוגיא זו זרה וצ"ע ובקונטרס הארכתי:
משכנן כצ"ל:

דף כו:

נ"ב הונא ברי דר"נ כך הוא גי' בגמ' לפי' רש"י וגי' העמוד פה הוא כגי' התוס' ע"ש:
כרב הונא ברי דר"נ:

דף כט:

כאן צ"ל ד"ה והוא שמפתח וכו' עד כולי האי ואח"כ צ"ל ואפי' אין וכו' שימכור היין ונ"ב זה שייך לבבא שנייה דברייתא יינו של נכרי ברשותו וישראל דר בו וכו' וזה לפי המסקנא דר' יוחנן אבל מתחלה היה שונה והוא שמפתח וחותם בידו גבי אותה חצר וא"כ מאמרי רש"י הפוכין:

דף לא.

נ"ב נ"ל דמשום דאיתא ברייתא דתניא כך שני לה הכי דאל"כ מה ענין ק' חבית הרי מלאכה אחרת תנן:
נ"ב צ"ע רב מגמ' דתמורה דף ל. וע"ש תוס' ד"ה ואידך לישתרו:

דף לא:

נ"ב צ"ל דהוה לי' נ"ט לשבח וזה תמה:
נ"ב צ"ע דלמה לי' לרבא זה אחר דס"ל לעיל דבתר שמא אזלינן נגד הטעם כ"ש נגד הריח והרי קרוי יין וי"ל דהרי אביי ס"ל ריח עדיף מטעם:
נ"ב זה טעות רק ג"כ בנ"ט:

דף לב.

נ"ב עי' בתוס' וברי"ף פ' ע"פ סי' תשעט:

דף לב:

נ"ב א"כ הוא הדין בלא נתערב וצ"ע אם נתערב כזית דכא"פ והוא שוהה או בהיפך והוא בלען וממהר באכילתו כר"פ דפסחים:
נ"ב עי' בר"ן ובט"ז:

דף לג.

עי' לעיל ברי"ף פרק ב' סי' אלף רלג:

דף לד.

נ"ב פי' דישראל מודד לכליו של עובד כוכבים ואחר המדידה העובד כוכבים נוגע בו ונוטלו תיכף לפני הפסיקה:

דף לד:

נ"ב מש"כ מסייע נ"ל אין בו ממש וצ"ע בתוס':
נ"ב הציור כזה:

דף לו:

נ"ב קשה דלמא מיירי בחמירא של טבל דלכ"ע במינו במשהו ודו"ק וה"ל כמו חמרא חדתא בעינבא:
נ"ב צ"ע למה נקט הרי"ף המאוחר ושביק המוקדם חמרא חדתא בעינבא וי"ל דבייי"נ לכ"ע במינו במשהו:

דף לז.

נ"ב צ"ל דבדרך מקרה אירע בעורות של היתר שנחתך אותו מקום שכנגד הלב עי' בפרק אין מעמידין סי' אלף רלז:

דף לז:

נ"ב בגמ' שם גרס דיין נסך וכך יש להגיה ברי"ף ומ"מ נצרך ולדחוק ולומר וגרסינן קאי על חביות בחביות דשם בההוא גברא מוכח ברש"י דחביות בחביות הוי ע"ש פי' רש"י בגמ' דף מט ע"ב ובתוס' פ"ה:

דף לח.

נ"ב צ"ע שהרי של עץ קי"ל כחכמים דבמשנה ודו"ק:
נ"ב הכי מוכח בגמרא מעובדא דמייתי ע"ש ודו"ק:

דף לח:

נ"ב עי' לעיל סימן אלף רלח גבי נוד בדסקיא:

דף לט.

נ"ב פי' רש"י ד"ה הדפין עד שומנן שייך לגמ':

דף לט:

נ"ב וצ"ע ה"ל להקשות אברייתא דהא אחר הגעלה ולבון כחדשות דמי וי"ל דה"א דגזירת הכתוב דווקא בכלים אסורים: